

HET VERGETEN VERLEDEN VAN HET LEOPOLDPARK

Ooit waren er geen vissers in Oostende. Geen gele rubberjassen of oranje garnalenpellen, geen Café The Sailor of Herberg in't Glibberig Vistje. Ooit waren er geen toeristen in Oostende. Geen hondjes kleiner dan twintig centimeter en opvallend minder geklaag over het weer (alhoewel). Ooit was er geen TAZ in Oostende. Geen jaarlijks feest met handenvol vrijwilligers, geen theater- en muziekhoogmis voor de doorsnee kunstliefhebber.

Het lijkt moeilijk te geloven, haast onwerkelijk, dit verhaal over het vergeten verleden van het Leopoldpark. Het zijn waarheden die je enkel door bonkige zeemannen hoort vertellen in de late uurtjes van de nacht, in oorden waar mensen zoals u en ik niet komen. De overlevering van dit stukje verleden is echter in gevaar, maar gelukkig zet TAZ zich in om dit stukje lokale folklore in eer te herstellen.

Eens waren er sierlijke en majestueuze creaturen die in deze contreien ronddoelden. Steeds onderweg, hopen een laatste rustplek te vinden, dweilden deze wezens de kustlijn af. Hun glanzende, haast engelachtig witte huid bezorgde hen een fabelachtige status bij de inheemse bevolking. Hun tranen, zo wil de overlevering, zouden lokale vissersvrouwen behoeden voor overspel van hun echtgenoot op een lange zeereis. Hun roep lokte de mannen terug naar huis. Deze dieren vonden rust, en wel in het Leopoldpark.

De aandachtige theaterbezoeker wist de laatste restanten van deze fabelwezens reeds te spotten. In het ongewisse van hun oorsprong, dreigen echter ook deze overblijfselen in het grote niets van de geschiedenis te verdwijnen. Men laat hun kinderen erop zitten, gebruikt hen als tafeltje voor het rijkelijk vloeiende bier of als schandelijke drager voor schunnige poëzie. Ook tekent zich een triestige tendens af van social media-misbruik: mensen steken hun hoofden in de bek, louter voor een geestig kiekje en een vluchtige klim op de sociale ladder met behulp van meer likes.

Wij zouden u dan ook met aandrang willen vragen de opgezette fabelwezens van het Leopoldpark met eerbied en respect te behandelen. Waarvoor dank. (HD)

TELEX

Het is een jaarlijkse traditie en ze helpt naar verluidt om de man met de hamer te ontwijken, zo halverwege deze tiendaagse: morgen/dinsdag kan iedereen terecht in frituur 't Hazegras voor gratis friet, op vertoon van een TAZ-pas. Eén adres: Graaf de Smet de Naeyerlaan 20. Smakelijk.

We noemden het eerder in deze kolommen een symbolische prijs, maar aan de Publieksprijs voor jong theaterwerk hangt wel degelijk een geldprijs vast, zijnde 2.500 euro. Met dank aan de Provincie West-Vlaanderen. Stemmen op uw favoriet kan via strookjes bij het verlaten van de zaal.

COLOFON

Redactie: Steven Heene, Filip Tielens, Hannes Dereere, Febe Pieters, Sebastian De Witte, Marian Decroos, Simon Vandekerckhove

Foto's: Steven Heene, Sarah Oyserman, Paulien Verlact, Stefan Vanfleteren, Basiel Debrock, Sabine Molenaar

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER: LUC MUYLAERTTARTART VZW
JAN DECLERCKSTRAAT 2, 8400 OOSTENDE.

TAZETTE #5

THEATERAANZEE.BE

MAANDAG 05/08/2013

THE BROKEN CIRCLE BLUEGRASS BAND INTERVIEW MET JOHAN HELDENBERGH

De twee concerten, gisteren in Dranouter, waren in een mum van tijd uitverkocht, dus ook tijdens hun passage op TAZ zet The Broken Circle Bluegrass Band de traditie van uitverkochte zalen voort. Of hoe de mythische circle nog lang niet unbroken lijkt, getuige ook de bespreking op de site van Humo enkele dagen geleden. Die ging over het concert van Johan Heldenbergh en co in het Openluchttheater Rivierenhof in Antwerpen. "Wat is het eigenlijk, dat een

mens in dit land van klei en stammentwisten over eenzame prairies doet zingen, terwijl hij geografisch en genealogisch gezien eerder zou moeten croonen van 'Ju djuk, mijn peird?'" Het enig mogelijke antwoord op die vraag, zo schrijft ook de verslaggever, is: passie. Want "gevoelens reizen nu eenmaal met paspoort noch visum".

Stellen dat Heldenbergh en zijn kompanen met hun countryadaptatie een gevoelige snaar hebben geraakt, is dus een understatement. Voor wie de voorbije jaren met zijn kop onder het zeezand heeft geleefd, herhalen we hier nog even de volgorde van die vloedgolf. Eerst was er de theatervoorstelling *The Broken Circle Breakdown featuring the cover-ups of Alabama*, een productie uit 2008 van Compagnie Cecilia, met Heldenbergh en een schitterende Mieke Dobbels in de hoofdrol. Zij aan zij brachten ze het verhaal van de turbulente relatie tussen Didier en Elise, respectievelijk een zelfverklaarde cowboy en de eigenares van een tattooshop. Behalve met woorden was de voorstelling ook veelzeggend via de livemuziek, met tal van americana-, country- en bluegrassnummers. Een uitgangspunt waarvoor acteur Johan Heldenbergh zichzelf het bespelen van de banjo had aangeleerd. Daarna, in 2012, volgde de verfilming door Felix Van Groeninge, inclusief een soundtrack door gitarist Bjorn Eriksson gesuperviseerd en voorzien van enkele nieuwe liedjes, naast de bekende covers. Ter info: Eriksson treedt nu vrijdag opnieuw op tijdens TAZ samen met zijn vriendin en zangeres Nathalie Delcroix, tevens bekend van het vocale folktrio Laïs.

De combinatie van theater, film en muziek leidde in Vlaanderen tot een ongekennde 'revival' van het countrygenre, met onder meer een programma op Radio 1. En tot een concertreeks die nu volop bezig is, Heldenbergh zij aan zij met actrice Veerle Baetens. Zij speelde Elise in de filmversie en neemt ook alle vrouwelijke zangpartijen voor haar rekening tijdens de tour. Dus ook gisteren tijdens de concerten op TAZ.

4 X JOSSE DE PAUW IN KVS

ESCORIAL – 10 & 12 SEPT

Muziektheater met 3 acteurs, 12 zangers en Josse De Pauw in de rol van de koning.

AN OLD MONK – 03 & 04 OKT

Josse De Pauw brengt een eigen tekst op muziek van Kris Defoort.

GELETTERDE MENSEN – 15 NOV

Nieuwe literaire ontmoeting met Josse De Pauw en de Nederlandse gitariste en componiste Corrie van Binsbergen.

RAYMOND – 09 & 10 JAN

Josse De Pauw speelt een geweldige tekst van Thomas Gunzig, geïnspireerd door de figuur van voetbaltrainer Raymond Goethals.

 HET BRUSSELSE STADSTHEATER
WWW.KVS.BE – T 02 210 11 12

metDMorgen LE SOIR

Of hij de bluegrass nog niet moe is, vroegen we gisteren aan Johan Heldenbergh, na zijn aankomst in Oostende. Het antwoord kwam meteen: “Maar neen gij, helemaal niet. Ik ben nog altijd een acteur, dus alles wat daarbij komt aan concerten bijvoorbeeld beschouw ik als een cadeau. Iets om vooral van te genieten. En we zouden zot zijn om het niet te doen, als je ziet wat het teweegbrengt. Gisteravond hebben we op Dranouter gespeeld voor een volle tent, goed voor 12.000 man. Dat was... ongelooflijk. En straks zijn er de concerten in de Grote Post, in een veel intiemere setting. Opnieuw met alle muzikanten rond één microfoon. Dat is technisch, maar ook muzikaal, weer een heel ander gevoel. En zo blijft het telkens opnieuw spannend. Maar ik amuseer me te pletter.”

Voelt hij zich al wat meer muzikant dan in 2008, na zoveel kilometers tournee en telkens uitverkochte zalen? Heldenbergh: “Niet echt. Een muzikant is iemand die een nummer voor het eerst hoort, daarmee aan de slag gaat en kan soleren als het moet. Of die de nodige arrangementen kan verzinnen. Zo'n muzikant ga ik nooit worden, helaas. Het enige wat ik me kan voorstellen, is dat ik ooit met zelfgeschreven liedjes naar buiten zal komen – ik heb een mapje thuis waarin ik al mijn ideeën verzamel – maar dat is nog niet voor morgen. We zien wel. Zoals ik al zei: voorlopig is het vooral genieten geblazen. Een volle tent op Dranouter Festival platspelen, dat kan wel tellen als memorabele ervaring.”

Intussen reist Heldenbergh nog steeds de wereld rond om de film te promoten, zo blijkt. Binnenkort wordt hij op filmfestivals in Polen en Zuid-Frankrijk verwacht. Heeft hij zelf een verklaring voor dat onwaarschijnlijke succes van *The Broken Circle*, in al die verschillende hoedanigheden? Hij denkt na. “In de fond gaat alles natuurlijk terug naar het toneelstuk dat Mieke en ik geschreven hebben. En zonder onbescheiden te willen klinken: dat stuk was echt wel goed. Alles eraan klopte, inhoudelijk en emotioneel. En het publiek heeft dat meteen zo opgepikt. Met alle gevolgen van dien. Het is een van de weinige keren geweest dat elk puzzelstukje op zijn plaats viel, op een manier waarvan ik me afvraag of ik dat ooit nog een tweede keer zal mogen meemaken. Ik hoop heel hard van wel.” *(SH)*

RECENSIE COMP. MARIUS MANON & JEAN VAN FLORETTE

Mooie liedjes, zo klinkt het cliché, duren niet lang. Mooie theaterstukken op TAZ gelukkig wel. Laat u dus niet afschrikken door de 270' die staan te blinken achter *Manon & Jean van Florette*. Al zeker niet omdat het eigenlijk twee keer ‘maar’ een dik anderhalf uur is, met een al even verteerbare maaltijd tussendoor. Konijn met pruimen, en gewoon pruimen voor de vegetariërs. Of iets anders lekkers, dat heb ik niet gezien; en wat ik niet gezien heb, weet ik ook niet.

In het Franse dorp waar dit tweeluik van Marcel Pagnol zich afspeelt, werkt het net andersom. Hoeveel de bewoners ook weten – en dan vooral de twee Soubeyrans: de vilain Papet en zijn naïeve neef Ugolin –, ze doen alsof ze niks gezien hebben. Regel is dan ook: ‘ge moeit u niet met andermans zaken’. Op dramatische wijze ontwikkelt zich zo een historie met een tragisch einde: een omgekeerde versie van Oedipus als het ware (wat ik daarmee bedoel zal u zelf tijdens de voorstelling moeten ontdekken). Maar die weinige tragische elementen worden heel luchtig aangebracht door een pijlsnelle opeenvolging van komische elementen. De grootste schuldige van een drie uur durende slappe lach is de onovertroffen Kris Van Trier in de rol van Ugolin, maar de andere acteurs/personages zijn allerminst van medeplichtigheid vrij te pleiten. De ongelooflijke energie waarmee Waas Gramser wisselt tussen verschillende rollen is onovertroffen. Een huzarenstukje dat door een spervuur aan slapstick, hilarische flauwe moppen, gevatte woordspelingen en geestige gezichtsuitdrukkingen met volle overtuiging in het Maria Hendrikapark neergezet wordt.

Om die redenen bedoel ik het volgende in de meest positieve zin die ik maar kan bedoelen: dit stuk katapulteerde mijn gewillige ‘ik’ terug naar de chirokamptoneeltjes die ik als puber meemaakte. En mijn nostalgische zelf zag de perfecte versie geperformed op deze unieke locatie die alleen maar bijdraagt aan dat kampgevoel – een lichte zonnesteek en ongedierte inclus. Onvoorziene omstandigheden die de rasacteurs nooit uit hun type-rollen doen vallen, nuttige apartés die de lachkraan alleen maar verder opendraaien, en inside jokes die ze moeiteloos in het stuk introduceren. Probeert u maar eens een geslaagde insider te verzinnen die door tweehonderd man gesnapt en goed bevonden wordt.

Waag uw kans op de speakers’ corner in het Leopoldpark, maar doe misschien best eerst wat inspiratie op bij *Manon & Jean van Florette*. Een toneelkunststuk dat komedie gebruikt om herkenbare – want nog steeds actuele – menselijke tragedies en gebreken met mededogen te bespreken, en er eentje in het bijzonder bevestigt: de hebzucht. Want hoe meer ge van Comp. Marius hebt gehad, hoe meer ge er van wilt. *(SDW)*

COLUMN ADRIAAN VAN AKEN 'IK HEB EEN MENS GEVONDEN'

Is hedendaags theater net als film of televisie een beregeld spel? Met een reeks vaststaande wetten en uitgangspunten? Ik denk van niet. Denk ik. Maar sinds de jaren '90 is er wel een reeks aanbevelingen in de omloop die je overal ziet terugkeren. Soms tot vervelens toe. Want het gaat vooral om dingen die je als theatermaker zeker niet mag doen.

Theater mag bijvoorbeeld niet prekerig zijn of moralistisch. En liefst ook niet sentimenteel. Niet uitleggerig ook. Een voorstelling moet aan zichzelf genoeg hebben. Anekdotiek is nog zo iets: niet doen! En illustratief spel is misschien nog het meest van al te mijden. Want dat heet ‘dubbel op’ te zijn en is eerder weggelegd voor schlagerzangers, die naar hun hart wijzen als ze over de liefde zingen. Of voor de meisjes van K3 die met duim en pink oor en mond verbinden als ze een liedje over telefoneren brengen. Mag niet! Illustratie staat de verbeelding in de weg. Het moet altijd minder zijn, want minder is meer. En ga zo maar door.

Dit alles als opstapje om het over *Bloedsomloopworst* te hebben, een vijfendertig minuten durende theaterperformance van Bernard Van Eeghem, die in veel opzichten, zowat het summum van illustratief theater moet zijn.

In die voorstelling illustreert Bernard werkelijk alles wat hij vertelt. Met witte verf op een doorzichtig vel afdekplastic van vier bij zes, waar hij het gros van de voorstelling achter blijft staan om de toeschouwer een optimale blik te bieden op de reusachtige tekening die stilaan ontstaat.

Van Eeghem vertelt dat hij (en hij tekent zichzelf) met zijn vader (en hij tekent zijn vader) in Brugge (hij tekent Brugge) ieder jaar naar de bloedprocessie ging kijken. Dan kalkt hij het woord ‘bloedprocessie’ neer en in het daaropvolgende half uur tekent hij de héle processie hélemaal uit - dat is: het volledige Oude en Nieuwe Testament! - en terwijl vertelt hij al die verhalen, soms schetsmatig, soms in detail. Maar altijd in een razende vaart.

De eerste vijf minuten heb ik met wijdopen mond zitten kijken. Toen had ik het ineens door, dat mijn mond wijdopen stond, besefte dat het geen zicht was en sloot hem weer. Om daarna niet minder intens te blijven kijken naar dit staaltje ‘art brut’ van het zuiverste water. Dat een apotheose kende die mij deed denken aan de slotstrofe van het lied ‘Waar mensen wonen’ van Thé Lau (zie TAZ#2012). In die song neemt Lau de luisteraar mee op wat nog het meest op

een wilde helikoptervlucht lijkt, helemaal langs en over het wereldgebeuren. Om aan het einde van de rit heel dicht bij zichzelf te landen en zijn liefde te verklaren aan zijn vrouw en kinderen. In karamellenverzen dan nog:

“Ik zing dit voor mijn zoons die ik liefheb en vertrouw. En boven alles zing ik dit voor mijn vrouw. Voor de vrouw van wie ik zielsveel hou.”

Een staaltje onvervalst sentiment dat hij zich niettemin kan veroorloven omdat hij er in de voorafgaande vijf minuten van de song zo mooi van is afgebleven. Ook wat Bernard Van Eeghem doet in zijn slotscene is het sentiment ver voorbij. Na de voorstelling had ik het gevoel ‘een mens’ te hebben gevonden. Zoals Diogenes er een zocht.

Nog gezien op TAZ? *BOG!* Namens Lisa Verbeelen, Judith de Joode, Sanne Vanderbruggen en Benjamin Moen. Jongens toch! Dat is nu al de tweede keer (de eerste was bij *Dorstig* van Hof Van Eede) dat ik jongelieden aan de slag zie, die ondanks hun jonge leeftijd al helemaal door hebben hoe teleurstellend, ronduit ellendig of op zijn minst weinigzeggend het leven in veel opzichten is. En dat ook nog eens weten te verwoorden in een tekst die nergens echt cynisch wordt.

Ik nam mij meteen voor om Lisa Verbeelen en co te tippen om de tekst te laten uitgeven bij pakweg De Nieuwe Toneelbibliotheek. Maar bij de uitgang lagen de schattige, groene tekstboekjes van DNTB allang klaar. Ze weten dus ook nog eens van aanpakken, die jeugd van tegenwoordig.

Mijn nieuwe voornemen is om Lisa en Judith dan maar op te zoeken tijdens de openingsuren van hun andere project, een theatrale installatie die *De Hoofdzaak* heet. Daar bieden ze concrete oplossingen aan voor problemen van eender welke aard. Als jonge twintigers zich in een voorstelling al zo'n scherp beeld kunnen vormen van wat bijna veertig zijn zoal inhoudt (werk, vrouw, kinderen, verbouwing, schuldenberg...), dan kunnen ze mij daar beslist in levende lijve verderhelpen. Hoop ellende die ik ben.

HELDEN AAN ZEE LITERAIRE TALENTONTWIKKELING

Een primeur: voor de eerste keer vindt *Helden aan Zee* plaats, het jonge literatuurlijk van TAZ. Nog een primeur: wij deden een dubbelinterview in uitgesteld relais met de twee organisatrices, aangezien Katrien Van der Perre wel nog vrolijk op TAZ rondhinkt maar Lies Van Gasse van een welverdiende vakantie in *la douce France* geniet.

Katrien Van der Perre: "Ik ben sinds anderhalf jaar directeur van deAuteurs, dat de rechten van jonge auteurs int en verdeelt. In die rol willen wij jong talent ondersteunen door hun literair, audiovisueel, illustratief en theaterwerk in de kijker te zetten."

"Samen met Lies hebben we op de Boekenbeurs een eerste Jonge Helden georganiseerd. Met succes, want enerzijds werden de Helden geprikkeld door zin naar meer, en anderzijds waren wij overtuigd van het belang van een dergelijk podium. De bal is aan het rollen gegaan toen Luc Muylaert er lucht van kreeg en ons vroeg om de Jonge Helden ook op TAZ te presenteren."

Lies Van Gasse: "Ik ben dichteres en mag mezelf niet alleen tot de Jonge Helden rekenen, want ik ben voor de tweede keer curator. Net zoals op de Boekenbeurs mocht ik mezelf en andere Jonge Helden hier aan zee samenbrengen. Waar ik vooral op heb gelet bij mijn selectie, waarvoor ik trouwens beide malen volledig carte blanche kreeg, is het crossmediale aspect van de artiesten. Elke Jonge Held mag zichzelf hier op TAZ een dag in de kijker zetten en verrast de toeschouwers met vernieuwende *all-inperformances*. Ook op de Boekenbeurs slaagden ze daar al in. Toen bevonden de Jonge Helden zich echter niet op de ideale plaats, aangezien de mensen daar niet naartoe gaan om performances te zien."

KVdP: "Met Vrijstaat O. hebben we alleszins een goeie match. Zij willen ook meehelpen aan de kunst van morgen en artistieke concepten over artistieke grenzen heen ontwikkelen. Om dat te doen leggen we nieuwe accenten en willen we interactie creëren met andere 'oude' helden. Met het project *Helden aan Zee* ondersteunen we nieuw talent en helpen we jonge auteurs in hun zoektocht naar een betekenisvolle carrière. Zo hebben we bijvoorbeeld ontdekt dat Lies niet alleen een talentvolle dichteres is, maar ook een ongelooflijk tekentalent en geweldige illustratrice."

LVG: "De mensen moeten jammer genoeg nog een beetje hun weg vinden naar het prachtige eiland Vrijstaat O. Toch hebben we de indruk dat degenen die over de brug raakten - al dan niet door ze bij de hand te nemen - wel blijven terugkeren."

"Op termijn zou het fijn zijn dat er zowel op TAZ als tijdens het seizoen interessante ontmoetingen blijven plaatsvinden waarmee we onze grenzen kunnen verleggen en ons platform uitbouwen, heruitvinden zelfs. Nu staan we als held nog soms wat apart, waardoor we nogal lang onder de radar vliegen. Waarom niet eens met de Jonge Helden op toernee gaan?"

KVdP: "Er zit inderdaad nog veel rek op de formule. We willen ook dat de auteurs daarin zeer betrokken blijven. Dus als de helden zelf tevreden zijn, als er nieuwe contacten uit voortspruiten en ze een nieuw publiek kunnen bereiken, dan gaan we verder met dit voorlopig zeer geslaagd concept."

Met z'n allen dus snel naar Vrijstaat O. en vertel binnen zoveel jaar aan de kleinkinderen dat je op TAZ ooit nog een Oude Held indertijd als Jonge Held hebt ontdekt! (SDW/FP)

'LEE' VERSUS 'ROOD' SCHILDERS OP HET TONEEL

Nieuwe trend signaleerd in theaterland: voorstellingen die gaan over kunstschilders. Op het einde van vorig seizoen speelde NTGent het schitterende praatstuk *Rood*, over Marc Rothko. Nu is Corpus Ca., een ander Gents gezelschap, op Theater Aan Zee te zien met *Lee*, een beeldende voorstelling over Jackson Pollock.

Correctie, eigenlijk gaan beide voorstellingen niet over de Amerikaanse grootmeesters zelf. Zowel in *Rood* als *Lee* zijn de nevenpersonages minstens even belangrijk. Regisseurs Koen De Sutter (*Rood*) en Jelle De Grauwe (*Lee*) willen geen biografie op de scène brengen, maar focussen op een segment uit het leven van beide schilders: respectievelijk de jaren die Rothko doorbracht met zijn assistent/stagiair Ken tijdens het maken van de beroemde *Seagram Murals*, en de driehoeksverhouding die Jackson Pollock had met zijn vrouw Lee en een minnares. Ken en Lee zijn allebei even naïef in hun overgave voor de beroemde schilder, maar worden uiteindelijk zonder pardon de deur gewezen.

Er zijn echter ook grote verschillen tussen beide stukken. *Rood* is de Nederlandse versie van *Red*, een tekst van John Logan (nee, niet de Ierse zanger, wel de scenarist van onder andere *The Aviator* en *Gladiator*). Op Broadway heeft deze well-made play zijn succes al jarenlang bewezen en wat ons betreft is het een van de beste theaterteksten die we ooit op scène zagen. *Lee* daarentegen bevat amper tekstfragmenten en als er al gesproken wordt, is het vaak een alleenspraak. *Lee* is geen bestaand stuk, maar wel een nieuwe creatie waarin Jelle De Grauwe prachtige beelden schildert met het licht en de lijven van de spelers. *Rood* doet vooral begrip op de ratio, terwijl *Lee* rechtstreeks op je gevoel inspeelt.

Wij vroegen aan Servé Hermans, die de rol van Ken in *Rood* speelt, waarom zij ervoor kozen om dit stuk over Rothko te ensceneren. Hermans: "Als je voor een werk van Rothko staat, vind je het prachtig, maar heb je geen idee waarom. *Rood* is eigenlijk een les in hoe je naar kunst kan kijken. Rothko en Ken praten over goede en slechte kunst, en ondernemen zo pogingen om iets subjectiefs objectiefs te maken."

Tussen Rothko en Pollock waren er ook banden. Hermans: "Beide schilders kenden elkaar ook. Ze komen uit dezelfde generatie, waren beiden vaandeldragers van het abstract expressionisme en hadden een hekel aan popart en de opkomst van design. Anderzijds waren er tussen beiden ook grote verschillen: Rothko was de gesoleerde *9 to 5*-schilder, terwijl Pollock deel uitmaakte van de jetsset van New York. Hij reed zich ook op spectaculaire manier te pletter met zijn auto." Dat verschil zie je ook in beide voorstellingen terug: terwijl Wim Opbrouck als Rothko eerder het Jean-Luc Dehaene-type is, lijkt Geert Belpaeme als Pollock meer op Johnny De Mol.

Hermans: "Tussen Rothko en Pollock heerste er echter ook een stevige concurrentie. Ik denk dat alle schilders elkaar eigenlijk

haten. Je moet in het atelier van Luc Tuymans volgens mij de naam 'Michaël Borremans' ook niet laten vallen." Ook in *Rood* en *Lee* merk je die jaloezie: Rothko kijkt duidelijk neer op het grotere succes dat Pollock bij leven en welzijn had, en in de voorstelling *Lee* zit een straffe en hilarische scene waarbij Pollock tijdens een vrijpartij met zijn minnares de verschillende standjes namen geeft van andere schilders. Rare kwasten, die schilders! (FT)

RECENSIE 'WONSAPONATIME' KINDERLIJKE FANTASIE TRIP

Astrid Michaelis bouwde ergens in een uithoek van De Grote Post een kamergrote ruimte met kartonnen dozen. Kinderen wandelen er iets eenvoudiger dan volwassenen in, maar laat dat net iets zijn wat ook voor de fantasiewereld geldt.

Het stuk begint nochtans met twee in bruinrijs papier gewikkelde figuren die emotioneel en monotoon repetitieve handelingen uitvoeren. Tot een banjo-achtig instrument weerklinkt en door een kartonnen wand tevoorschijn getoverd wordt. Het meisje van de twee Wall-e's onderbreekt haar herhalend stramien en scheurt een stukje papier van haar mannelijke medespeler.

Onder het saaie buitenlaagje blijkt een kleurrijk kostuum te zitten. Uitgelaten scheuren ze verder het bruin tot alle kleuren van de regenboog zichtbaar zijn. Net als ze klaar zijn ruist dromerige muziek de kartonnen ruimte binnen die de twee uit hun kot lokt.

Als ze even later terugkeren, is de ruimte betoverd en verschijnt een sjamaan. Het blijkt het eerste te zijn van een lange reeks voorwerpen en vreemde snuiters, de één al gewenster dan de ander, die de twee kinderen op bezoek krijgen. Een wand die wat je tekent tot leven wekt. Een vogel met een draaibaar hoofd. Een vijandige piratenboot op een woeste zee. Een krokodil die verliefd een reebok achterna snelt.

Tussen het gezellig geroezemoes en de opgewonden kreetjes van de kinderen op de eerste rij door, valt stilletjes onze frank. Laat als kind je fantasie de vrije loop, doorbreek met fleurigheid de alledaagsheid en maak van eierdozen en wc-brustels wat je maar wil, ook al kan je niet goed tekenen of knutselen; maar besef tegelijkertijd dat eerste verliefdheden vaak onbeantwoord blijven, vergeet niet dat delen niet altijd even leuk is en ontdek dat fantasie angst kan verlichten, maar niet genezen.

Kinderlijk gelukkig eindigt in deze fantasietrip iedereen tezamen, op de tonen van John Lennons '#9 Dream', in een droom van vriendschap en de kans op vrede, met de herinnering aan alle gekheid in een doosje. (SDW)

POËZIEWED STRIJD VAN DE STAD OOSTENDE 2013 2014

EERSTE PRIJS: 2.500 euro

TWEDE PRIJS: 1.250 euro
PRIJS PROVINCIE WEST-VLAANDEREN

DERDE PRIJS: 625 euro

DEELNEMEN KAN TOT 01 OKTOBER 2013

MEER INFO & REGLEMENT:
www.oostendecultuurstad.be | poeziewedstrijd@oostende.be
T 059/56.20.16

meer
op
UIT in West-Vlaanderen.be

BIBISH MUMBU OOSTENDS DAGBOEK - DEEL 1

Ik reis op hoge hakken... Wat een idee eigenlijk... Maar ik hou wel van dat gevoel van hoogte.

Het is makkelijk om in augustus weg te gaan uit Montreal!

En ik houd al een hele tijd de juiste instelling aan, die van de erkentelijkheid... Het is met

een brede lach dat ik op het vliegtuig ben gestapt richting Oostende, uitgenodigd door TAZ. Ik spreek geen woord Vlaams, enkele basiswoorden niet te na gesproken zoals "dames en heren", "goedendag" en "smakelijk eten"...

Maar ik denk dat ik dezelfde glans in de ogen heb als ik naar de zee kijk, dezelfde appetijt voor lekker eten, dezelfde dorst naar bier, en daarmee mag gezegd worden dat alles goed gaat.

Alles verloopt snel wanneer ik aankom in Zaventem: ik ben wel een Congolese, maar woonachtig in een ander land en

dus maak ik ook deel uit van de geprivilegieerde klasse, een potentiële kandidate om vrij te bewegen binnen de grenzen van de grote meester Schengen.

Bonvendien reis ik met weinig bagage, in tegenstelling tot wat van mijn huidskleur en geslacht verwacht wordt. Cliché?

In elk geval zegt men dat Afrikanen altijd hun hele huishouden meenemen op reis (levensmiddelen, kinderen, potten, keukenmateriaal, vizzels en mortieren, voeding, enz.). En als het vrouwen zijn is het nog erger met de bagage: al die koffers met kleren en schoonheidsproducten. Cliché!

Maar goed, ik word hartelijk onthaald door de Belgische douane, ik raak snel door de formaliteiten, en nog sneller pik ik mijn koffertje van 12 kg op.

Als ik buiten kom, geen *noko* Paulo. Wat ga ik nu doen? Ik neem het rustig op en begin de aankomstscènes te observeren vanop mijn sandalen met hoge hakken. Ja, dat vinden ze mooi die hakken... Een zwart meisje, met nog veel hogere hakken dan de mijne, zo hoog dat je het prijskaartje kan zien dat ze vergeten te verwijderen heeft van de zool, stapt met vermoeide ogen naar het aankomstpunt. Ze heeft zich in een superstrakke jeans gewurmd – zoals ik? Inderdaad. Het verschil tussen ons zijn haar wapperende haren. Plots klaart haar blik op wanneer ze de ogen kruisen van een grote en forse man die uit de aankomstzone komt... Dat is dus allemaal voor hem!

Wel, misschien is het gewoon haar broer. (...)

Bibish Mumbu is cultuurjournaliste en houdt sinds gisteren een dagboek bij over TAZ in het kader van Bato Congo. Lees het vervolg op haar eerste verslag op www.theateraanzee.be

DAGKLAPPER MAANDAG 05/08

TICKETS THEATERAANZEE.BE OF UITLOKET IN CC DGP & TOERISME

DOORL.	DOORL.	IMAGINAIRE REIS NAAR ... Bienvenue - 'l'artiste de la poubelle' - werkt ter plaatse aan een installatie met objecten die hij vindt op straat	BIENVENUE NANGA	LEOPOLDPARK (KIOSK)	EXPO	GRATIS
DOORL.	DOORL.	RENCONTRES PICHA 2010 openlucht tentoonstelling met werk van 19 fotografen uit Afrika, Frankrijk, Spanje	PICHA	LEOPOLDPARK	EXPO	GRATIS
10U30	60'	HARDGEKOOKT-DAG-VIER	AIDAN CHAMBERS GEANNULEERD			CANCELLED
11-18U	DOORL.	MEETINGPOINT FAMILIEPARK	ALLES LOOPT OP ROLLETJES	LEOPOLDPARK (MEETINGPOINT)	FAMILIE	GRATIS
11-18U	DOORL.	DE SCHATTEN VAN Vlieg zoektocht voor kinderen en families in Leopoldpark	TAZ/CULTUURNET	FAMILIEPARK MEETINGPOINT	FAMILIEPARK	GRATIS
11U00	60'	DE 3E COLONNE beklijvende monoloog BALLAST van/door Ann Saelens in Oostendse huiskamers	ANN SAELENS/DIRK PAUWELS	HUISKAMERS IN DE STAD*	THEATER	UV
11U00	310'	MANON & JEAN VAN FLORETTE het verhaal van Manon, Jean en Florette naar het werk van Marcel Pagnol, openluchtvoorstelling	COMP. MARIUS	M. HENDRIKAPARK	THEATER	€30.00
11U00	60'	DE HEKSEN angstwekkend leuke muzikale voorstelling naar het boek van Roald Dahl - EXTRA AANBOD	UITGEZONDERD! THEATER	LEOPOLDPARK (TRIBUNE)	FAMILIEPARK	GRATIS
11U00	180'	MONONOMADEN wandeling langs bijzondere danssolo's	MONONOMADEN	VERTREK INFOSTAND	THEATER	UV
11U30	45'	CONTRA CONTRA jong talent, een jazz-rock-americaanse muziektrack uit 'the school of Tool'	CONTRA CONTRA	FORT NAPOLEON	MUZIEK	€5.00
11U30-14U	DOORL.	MIDDAGLUNCH OP CAFÉ KOER	TAZ	LEOPOLDPARK (TENT)	VARIA	10 TAZ *
12U00	15'	MONT BLANC vader en zoon reizen een laatste keer naar de bergen, regisseur Gilles Coulier geeft een korte inleiding	GILLES COULIER	CC DGP (KLAS)	KORTFILM	GRATIS

13U00	30'	MUZAFFER & DALIDA in het dorpje Matahari, in de Sahara, bij een oase, leven Muzaffer en Dalida ... - EXTRA AANBOD	ALLES LOOPT OP ROLLETJES	MEETINGPOINT FAMILIEPARK	FAMILIEPARK	GRATIS
14-18U	DOORL.	WOESH (4+) circusworkshops voor klein en groot, inschrijven ter plaatse	WOESH	LEOPOLDPARK (MEETINGPOINT)	FAMILIEPARK	GRATIS
14U00	75'	TROPOI (12+) het verhaal van Castiglio, een alchemist die goud maakt, geselecteerd voor het TF 2013	FROEFROE	CC DGP (DACTYLO)	FAMILIEPARK	€8.00
14U00	90'	BROOD EN SPELEN met Renée (Magda Vandewalle) en Margriet (Tania Van der Sanden), jong talent en gevestigde waarden	TAZ	CC DGP (PANORAMAZAAL)	TALKSHOW	GRATIS
14U30	15'	VOORLEESKWARTIERTJE met Mieke Devinck (geliefde van Sebastien van Alles Loopt Op Rolletjes ;))	MIEKE DEVINCK	MEETINGPOINT FAMILIEPARK	RAND	GRATIS
15U00	55'	GEPOKT EN GEMAZELD... (14+) rauwe komedie die niemand onberoerd laat, zuivere komedie, heldere tirades en vage vermoedens - EXTRA AANBOD	HET KIP	CAFÉ KOER (TENT)	THEATER	UV
15-1U	DOORL.	RADIO TAZ live radio, interviews, muziek, interventies ...	JAN DUCHEYNE & KEVIN BELLEMANS	LEOPOLDPARK (KIOSK)	RAND	GRATIS
15U30	40'	WONSAPONATIME (3+) kruip mee in de doos en ga op zoek naar de fantasie in jezelf	ASTRID MICHAELIS	CC DGP (STUDIO +1)	THEATER	€6.00
15U30	15'	MUZIEKJE BINTI - EXTRA AANBOD	MUZIEKJE	MEETINGPOINT FAMILIEPARK	RAND	GRATIS
16U30	75'	TROPOI (12+) het verhaal van Castiglio, een alchemist die goud maakt, geselecteerd voor het TF 2013	FROEFROE	CC DGP (DACTYLO)	FAMILIEPARK	€8.00
17U00	45'	SPEAKERS' CORNER Sara Vertongen (actrice, Braakland/ZheBilding TAZ#2012, Filip Tielens (TAZette), Bregt Vandenwijngaert, Barbara Claes (actrice, 'Triomff TAZ#2011)	SPEAKERS' CORNER	NABIJ DE KIOSK	RAND	GRATIS
17U00	90'	DE DERDE DAG gasten: Wim Helsen & Filip Joos; boeken: Maanstorm (Antonio Munoz Molina) & Dit zijn de namen (Tommy Wieringa)	UITGELEZEN AAN ZEE	CC DGP (PANORAMAZAAL)	LITERATUUR	€10.00
17U30	15'	MONT BLANC vader en zoon reizen een laatste keer naar de bergen, regisseur Gilles Coulier geeft een korte inleiding	GILLES COULIER	CC DGP (KLAS)	KORTFILM	GRATIS
17U30-21U	DOORL.	AVONDDINER OP CAFÉ KOER	TAZ	LEOPOLDPARK (TENT)	VARIA	10 TAZ
18U00	60'	DE HEKSEN angstwekkend leuke muzikale voorstelling naar het boek van Roald Dahl - EXTRA AANBOD	UITGEZONDERD! THEATER	LEOPOLDPARK (TRIBUNE)	FAMILIEPARK	GRATIS
18U00	60'	DE 3E COLONNE beklijvende monoloog BALLAST van/door Ann Saelens in Oostendse huiskamers	ANN SAELENS/DIRK PAUWELS	HUISKAMERS IN DE STAD*	THEATER	>€ 5.00
19U00	70'	AN OLD MONK (16+) geestig, ontroerend, meeslepend muziektheater geïnspireerd door Thelonious Monk	JOSSE DE PAUW/KRIS DEFOORT TRIO/LOD	CC DGP (GROTE POST)	THEATER	UV
19U00	65'	IJDELE DAGEN vier mannen delen een groezelig appartement, een vrouw betreedt hun wereld...	TARSENVAAL/GEN2020/MESTIZO ARTS FESTIVAL	ATHENEUM	THEATER	UV
21U00	55'	GEPOKT EN GEMAZELD... (14+) rauwe komedie die niemand onberoerd laat, zuivere komedie, heldere tirades en vage vermoedens - EXTRA AANBOD	HET KIP - EXTRA AANBOD	CAFÉ KOER (TENT)	THEATER	UV
21U00	60'	FRANK VANDER LINDEN SOLO Vander linden trekt niet zo vaak zonder De Mens op pad. Niet te missen dus!	FRANK VANDER LINDEN	CC DGP (PANORAMAZAAL)	MUZIEK	€10.00
21U00	55'	GEPOKT EN GEMAZELD... (14+) rauwe komedie die niemand onberoerd laat, zuivere komedie, heldere tirades en vage vermoedens	HET KIP	CAFÉ KOER (TENT)	THEATER	UV
21U00	DOORL.	BBQ OP CAFÉ KOER	TAZ	LEOPOLDPARK (TENT)	VARIA	5 TAZ *
21U00	75'	BOG	VERBELEN/DE JOODE/MOEN/VANDERBRUGGEN	KAZ	THEATER	€7.00
21U00	45'	SAMOWAR jong talent, sfeervolle elektronische composities	SAMOWAR	KC VRIJSTAAT O.	MUZIEK	€5.00
21U00	70'	TOESTAND (15+) actrice Kristien De Proost maakt een stand van zaken op, ze toont zich in alle oprechtheid aan het publiek	TRISTERO	CC DGP (KLEINE POST)	THEATER	UV
21U30	90'	VAN DE BRUG AF GEZIEN (14+) NY jaren '50, psychologisch portret van een gezin dat ontspoorde	DE ROOVERS	HANGAAR 1	THEATER	UV
22U30	45'	BERLIN 1927 jong talent, live begeleiding van één van de eerste stille documentairefilms	WE STOOD LIKE KINGS	CAFÉ DE CRAYON	MUZIEK	€5.00
22U30	60'	IETS NIET Wat is het verschil tussen Iets en Iets Niet? Filosofisch theater als try-out - EXTRA AANBOD	ROY ARNOUITS & BERT HAELVOET	CAFÉ KOER	THEATER	GRATIS
23U00	60'	MAAN LEO Maan is 25 en leest voor uit eigen werk, uitbundig en humoristisch	HELDEN AAN ZEE	KC VRIJSTAAT O.	LITERATUUR	GRATIS

*Legende: 10 TAZ = 11 euro / 5 TAZ = 5,50 euro / PWYW = pay what you want / UV = uitverkocht, wachtlijst aan de deur.